

3. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

4. Дерев'янко Б.В. Щодо дії норм про розміри посадових окладів викладачів, науковців та посадових осіб виконавчої і судової гілок влади (у контексті рівності людей за статтею 21 Конституції України). *Економіка та право*. 2022. № 2 (65). С. 92–101. <https://doi.org/10.15407/econlaw.2022.02.092>

5. Bogdan Derevyanko, Yevhen Zozulia and Liudmyla Rudenko (2017). Money assets of internally displaced persons as financial resources of commercial banks. *Banks and Bank Systems*, 12(4), 211-217. doi:[10.21511/bbs.12\(4-1\).2017.09](https://doi.org/10.21511/bbs.12(4-1).2017.09)

Романій С. М., ст. викл. кафедри історії та права
ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»
м. Луцьк

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ

Реалізація соціальної політики держави базується на задоволенні матеріальних, культурних і духовних потреб громадян, формуванні всебічно розвинених членів суспільства. В умовах сьогодення мета соціальної політики держави в Україні полягає у забезпеченні рівня життя населення відповідно до стандартів Європейського Союзу.

Прийняття Конституції України стало доленосною подією у державотворчому процесі та визначило її правовий, демократичний та соціальний статус. Розбудова країни потребувала розробки Концепції соціальної держави, що міститиме у собі модель та механізми такої держави, спрямовані на інтегрування в Європейський Союз та забезпечення гідного рівня життя громадян. Зміст прийнятої Концепції відповідав положенням багатьох європейських та міжнародних нормативно-правових актів. Відповідно до Концепції соціальна держава – високорозвинена держава, що гарантує забезпечення добробуту суспільства і головним завданням якої є забезпечення соціальної орієнтації економіки та високої якості життя громадян. Одними із стратегічних пріоритетів України як соціальної

держави являється розвиток морально-духовного та інтелектуального потенціалу, зміцнення фізичного здоров'я нації. Для реалізації вищезазначених завдань розроблені механізми, що тісно пов'язані із фінансовим забезпеченням країни та успішне застосування яких сприятиме становленню України як високорозвиненої європейської соціальної держави [1].

Як соціальна держава повинна була і може «працювати» для фізичної культури та спорту!? Основними напрямками державної соціальної політики мають бути: розвиток фізкультурно-спортивного руху, у тому числі серед інвалідів, створення умов для реалізації потреб у фізичному розвитку, досягнення найкращих результатів на світових змаганнях, здійснення широкого спектра фізкультурних заходів [2].

Всі можливі напрямки були відображені у багатьох державних документах України, зокрема у «Державній цільовій соціальній програмі розвитку фізичної культури і спорту на період до 2024 року» (від 01.03. 2017 року зі змінами), метою якої є визначення провідної ролі фізичної культури, спорту і у формуванні міжнародного іміджу держави також. Найоптимальнішим способом забезпечення цієї мети був запропонований варіант поєднання зусиль всіх органів влади для реформування відповідно до європейських стандартів, підвищення прозорості діяльності Міністерства молоді та спорту України. Завданнями та заходами, що реалізуються під час впровадження цієї програми є: зміни до законодавства з метою досягнення відповідності європейським стандартам, створення відповідних умов для задоволення потреб у руховій активності населення, ефективної фізичної підготовки ЗСУ, популяризація здорового способу життя, забезпечення належного функціонування закладів даної сфери, здійснення якісного спортивного відбору, підтримка та розвиток олімпійського, неолімпійського, паралімпійського, дефлімпійського спорту, розбудова спеціальної інфраструктури, надання якісних послуг у сфері фізичної культури [3].

Відповідно до вищезазначеної програми реалізується низка заходів щодо її впровадження, одним з яких є розроблена Мінмолодьспорт України «Стратегія розвитку фізичної культури і спорту до 2028 року». В її основі – пропозиції, що

напрацьовані представниками різноманітних інституцій та діячів спортивної громадськості, щодо створення платформи, яка забезпечуватиме ефективну взаємодію суб'єктів сфери фізичної культури та спорту з використанням новітніх технологій, сучасного менеджменту, націлених на популяризацію рухової активності, здорового способу життя та просування спортивного іміджу України у світовому співтоваристві. Даним документом визначається кілька етапів створення умов для розвитку сфери фізичної культури та спорту на шляху до відповідності суспільним запитам та європейським стандартам. Дослідивши досвід розвинених країн, зроблено висновок щодо багатоманітності позитивних впливів регулярних занять фізичними вправами на організм людини, її поведінку, а це безпосередньо сприяє розвитку суспільства. Недосконалі спортивна інфраструктура України та система фінансування, відсутність адекватної політики в цій сфері, відсутність конкурентності України в індустрії спорту – неповна низка причин, через яку виникла необхідність розробки Стратегії. Метою цього документу є спонукання до ведення здорового способу життя, створення доступної матеріально-технічної бази для широкого загального використання, активізація роботи зі збірними командами з видів спорту. Мінмолодьспортом визначено кілька векторів, що реалізуватимуть державну політику у сфері ФК та С: підвищення рухової активності, зміни у спорті вищих досягнень, покращення інфраструктури, діджиталізація сфери, оптимізація кадрового забезпечення. Для кожного напрямку поставлені певні цілі та завдання, досягнення яких надасть змогу спостерігати позитивний ефект реалізації вищезгаданої Стратегії [4].

Література:

1. Концепція соціальної держави України: Проект Закону України від 02.04.2008 № 2312. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JF1S800A?an=67>
2. Про основні напрями соціальної політики на період до 2004 року: Указ Президента України від 24.05.2000 № 717/2000. URL: https://ips.ligazakon.net/document/U717_00?an=288
3. Про затвердження державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2024 року: Постанова Кабінету Міністрів

України від 01.03.2017 № 115. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#top>

4. Стратегія розвитку Фізичної культури і спорту до 2028 року. URL: <https://mizhiria-osvita.gov.ua/uploads/1-1.pdf>

Чудик-Білоусова Н. І., доц., к.ю.н., старша наукова співробітниця
відділу міжнародного приватного права
та правових проблем євроінтеграції
Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака
Національної академії правових наук України,
м. Київ

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ЯК СКЛАДНИК РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Одним із окремих напрямків соціальної політики України є здійснення комплексу дій щодо забезпечення прав осіб з інвалідністю у сфері зайнятості. Вітчизняне законодавство допускає та заохочує їх працевлаштування, з урахуванням приписів, котрі містяться в законодавстві та медичних рекомендацій.

У контексті посилення гарантій з працевлаштування запропоновано внесення змін до діючого законодавства задля створення сприятливих умов для працевлаштування осіб з інвалідністю та забезпечення максимально можливостей даної категорії, що слід визнати безумовним позитивом [1]..

Проте викликає певне занепокоєння намагання майже повністю перекласти подолання цієї важливої для держави та суспільства проблеми виключно на роботодавців, зокрема великих суб'єктів господарювання різних форм власності та фізичних осіб – підприємців.

Переважна більшість запропонованих новацій стосується Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» [2]. Зокрема пропонується закріпити в ч. 1 ст. 17 норми згідно якої обов'язком держави має залишитися лише створення умов для зайнятості осіб з інвалідністю, з урахуванням висновку медико-соціальної експертної комісії як єдиного органу, уповноваженого